DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XV. ZATURDAG den 6den JANUARY, 1827. N.° 1

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Z. M. den Koning der Nederlanden, door De Weduwe W.m Lee

WY PAULUS ROELOFF CANTZ'-LAAR, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Schoutbynacht in dienst van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur van Curaçao en onderhoorige eilanden Bonaire en Aruba, en Opperbevelhebber van de Land en Zeemagt aldaar, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen salut! doen te weten:

Dat er, ten gevolge van nadere aanschryving van Zyne Excellentie den Minister voor de Marine en Kolonien, moet worden bepaald zoo als bepaald wordt by deze.

1. Dat alle legessen en emolumenten die vermeld staan op het veranderde en by besluit van den Raad van Policie dd. 31sten October dezes jaars gearresteerde tarief van emolumenten en legessen, niets anders dan gelykelyk in de verhouding van 26 2-3 stuivers Nederlandsch of *f* 1. 33 1-3 centen per pezo van achten, de muntaal waarin dezelve op het als nog bestaande maar met ultimo dezer maand te vervallen tarief gesteld zyn, mogen berekend en gevorderd worden, zoo als het op dat veranderde en herdrukte tarief provisioneel achter de by het arresteren daarvan gemaakte herleiding, deweike voor zoo ver dezelve veranderd wordt voor vervallen wordt gehouden, zal worden bekend gesteld.

2. Dat alle legessen op paspoorten aan vertrekkende passagiers met ultimo dezer afgeschaft worden, onverminderd nogtans de verpligting van elk vertrekkende passagier om zich tot zyn vertrek met een paspoort op een behoorlyk zegel geschreven te voorzien, zonder eenige andere betaling dan van het zegelregt.

Gedaan op Curaçao den 27sten December 1826, het veertiende Jaar van Zyner Majesteits regering.

(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van Zyne Excellentie,

(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao dato utsupra.

(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

DE Schoutbynacht Gouverneur en Raden van Policie van Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

In aanmerking nemende:

1. Dat, ten gevolge van het met den eersten January 1827 daargestelde nieuw munt stelsel, de pontvoerders schade zouden lyden wanneer dezelve met stuiver voor stuiver of met twee en een half cent voor eenen stuiver betaald wierden ende zulks ter oorzake dat de thans nog onder die benaming gangbaar zynde muntspecie in het toekomende voor tien per cent minder dan derzelver tegenwoordige waarde, gangbaar zullen zyn en er geene mogelykheid zal bestaan om door betaling met eenige als den gangbare muntspecie de juiste waarde die een enkel stuiver voormeld thans heeft, te vergoeden.

2. Dat de bedoelde schade door die klasse van lieden billyker wyze niet behoort geleden te worden.

Hebben noodig en raadzaam geoordeeld te bepalen, zoo als hierby wordt bepaald: dat voor zoodanigen dienst als by het overvaren van de haven, waarvoor tot nog toe een stuiver aan eenen pontvoerder betaald wordt, voortaan van en met den 1sten January 1827, drie centen zullen mogen gevorderd worden; terwyl alle andere vrachten of belooningen zoo als gebruikelyk is ter onderlinge overeenkomst blyven tusschen den pontvoerder en den genen die van zyne dienst gebruik maakt.

Aldus gearresteerd in des Raads vergadering gehouden op het Gouvernements Huis binnen het Fort Amsterdam op Curaçao den 29sten December 1826, het veertiende Jaar van Zyner Majesteits regering.

De Gouverneur en Raden voornoemd,

(w. g) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van dezelve,

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad dato utsupra.

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

WY PAULUS ROELOFF CANTZ'-LAAR, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Schoutbynacht in dienst van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur van Curaçao en onderhoorige eilanden Bonaire en Aruba en Opperbevelhebber van de Land en Zeemagt aldaar, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Nademaal by het eerste artikel van het reglement op de invordering der belasting op de vaste goederen en eigendommen als mede van slaven bepaald is dat de eerste aangifte van vaste of onroerende goederen en slaven geschieden zal voor eene door ons te benoemene Commissie.

Zoo wordt hierby bepaald en bekend gemaakt; dat de gemelde Commissie zal bestaan uit twee leden van den Raad van Policie met en benevens den Raad Contrarolleur der Financien en den Hoofd-Ontvanger of derzelver plaatsbekleeders; en dat de zitting van die Commissie zal aanvang nemen op Maandag den 8sten January 1827 in de Raad-Kamer op het Gouvernements huis binnen het fort Amsterdam des voormiddags te tien ure; zullende de gezegde Commissie hare volgende zittingen bepalen en daarvan publieke bekendmaking doen.

Gedaan op Curaçao den 30sten December 1826, het 14de Jaar Z. Majesteit's regering.

(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van Zyne Excellentie,

(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amster dam en in de Willemstad dato utsupra.

(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

DE Schoutbynacht Gouverneur en Raden van Policie van Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat het noodig en raadzaam geoordeeld is te bepalen, zoo als hierby wordt bepaald: dat als er gelden aan hypotheken ter administratie van de wees-onbeheerde-en-desolate boedel kamer worden gebragt, naauwkeurige aanteekening daarvan zal worden gemaakt, ten einde by het vervallen van zoodanige gelden de uitkeering daarvan aan de belanghebbenden met dezelfde hypotheken moge geschieden, byaldien de kamer niet mogt instaat wezen de aflossing met gereed geld te doen en de belanghebbenden niet mogten verkiezen daarop te wachten.

Aldus gearresteerd in des Raads vergadering gehouden op het Gouvernements Huis binnen het Fort Amsterdam op Curaçao den 19den December 1826, het veertiende Jaar van Zyner Majesteits regering.

De Gouverneur en Raden voornoemd,

(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van dezelve,

(w. g) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao den 2den January 1827.

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

UIT EEN NEDERLANDSCHE KOURANT.

Zonderling gepleegde diefstal in Londen.—(Overgenomen uit eene der Londensche gazetten.) Een heer, die al het uiterlyk voorkomen had van een man van aanzien en vermogen, huurde eenige gemeubileerde kamers in een huis te Soho Square, zynde een der aanzienlykste wyken van Londen. Na eenige weken vertoevens aldaar, kwam deszelfs broeder, die te Hampstead woonde, te overlyden, en daar deze op zyn sterfbed verzocht had, om in het familie graf in Westminster Abbey begraven te worden, zoo deed hy zynen huisheer het voorstel, hem te willen vergunnen, dat de begrafenis plegtigheden in zyne woning moesten plaats grypen, en dat het lyk zyns broeders gevolgelyk intusschen in eene zyner kamers boven aarde mogt blyven staan. De huisheer wien dit gewaande voorstel zeer billyk en natuurlyk toescheen en daarby geen de minste argwaan koesterende, aarselde geen oogenblik dit zyn verzoek toe te staan.

Het lyk in een zeer sierlyk doodsgewaad gehuld, werd dienvolgens in eene zeer kostbare doodkist overgebragt en in de groote eetzaal ondergezet. De begrafenis plegtigheid zou den volgenden dag plaats grypen en de logeergast met zyne bedienden gingen uit, om daartoe al de noodige toebereidselen te maken. Het was reeds laat in den nacht zonder dat hy terug keerde; doch men was aan het nachtelyk uitblyven reeds gewoon geraakt. De huisheer met deszelfs vrouw begrypende, dat het niet noodig was, om voor hem te blyven opzitten, begaven zich, volgens gewoonte, tegen middernacht ter rust begeven. Eene der dienstboden was alleen opgebleven, om hem in te laten, en om gekookt water voor hem in gereedheid te houden, alzoo hy te verstaan gegeven had by zyne terugkomst een kop thee te willen drinken. De meid zat derhalve geheel alleen in de keuken, toen er eene lange spookachtige gedaante binnen kwam, welke zich tegen over haar op eenen stoel nederzette.

De meid was in geenen deele eene der schroomvalligste harer sekse; doch hare ontsteltenis ging by deze onverwachte verschyning alle beschryving te boven. Onder eenen luiden gil, vloog zy, als eene pyl uit eenen boog, naar den kant van de deur en ylde naar het slaapvertrek haars meesters. Naauwelyks had zy hem en zyne wederhelft gewekt, en hun een gedeelte van hare schrikbarende ontmoeting medegedeeld, of het spook verscheen andermaal met deszelfs doodbleek gelaat, in een doodkleed gehuld, voor hare oogen en zat in het slaapvertrek in eenen armstoel, zonder dat zy wist, hoe het de kamer binnen gekomen was. Het ergste van alles was, dat die stoel vlak voor de deur der slaapkamer stond, zoo dat geen sterveling het vertrek kon ontsnappen, zonder digt langs het verschynsel te moeten passeren, hetwelk met akelig omdraaijende, angst verwekkende groote oogen en afgryselyk misvormde gelaatstrekken in het rond staarde, zoo dat zy geen van allen den moed hadden hetzelve aan te zien; maar onder de dekens kropen; terwyl de meid voor het bed van angst en schrik bewusteloos nederviel.

Te gelyker tyd scheen het gansche huis in rep en roer; want ofschoon zy zich over hals en ooren hadden toegedekt, zoo hoorden zy duidelyk een onophoudelyk geraas, hetwelk derzelver doodelyke ontsteltenis niet weinig moest vermeerderen.

Eindelyk heerschte er wederom eene diepe stilte door geheel het huis. De huisheer waagde het zyn hoofd boven de dekens uit te steken en door eene reet der gordynen een heimelyken blik op den stoel aan de deur te werpen; doch, ziet! het spook was verdwenen. Bedaardheid van zinnen begon nu hare kracht te hernemen. De arme meid was nu ook een weinig uit hare eerste hevige ontroering tot zich zelve gekomen en langzamerhand durfde, toen het wagen, om het slaapvertrek te verlaten en te beginnen met den boel in het huis, hetwelk zy in de uiterste wanorde dachten te vinden, van naby op te nemen. Dan wie schetst nu derzelver gewaarwordingen? Het gansche huis was door listige dieven leeg gestolen en de logeergast was verdwenen, zonder voor zyne gemeubileerde kamers betaald te hebben. Bykende het van achteren, dat hy en niemand anders het gewaande lyk zyns broeders en de dievenleider van geheel het komplot geweest is, die tegen middernacht uit de kist gekropen, in de keuken aan de dienstmeid verschenen, en haar tot in het vertrek haars meesters gevolgd was, en zoo deed hy zyne helpers in staat gesteld had om alles ongestoord uit het huis te dragen.

De Curaçaosche Courant.

Den 1sten January 1827.

VAN wege Zyne Excellentie den Schoutby nacht Gouverneur van Curaçao en onderhoorige Eilanden, wordt hierby bekend gemaakt dat de WelEd. Heer B. A. Canerjo door Zyne Majesteit den Koning, by besluit van den 18den July 1826 No. 75 benoemd en aangesteld is tot Weesmeester in deze Kolonie, in de plaats van Mr. W. W. Duyckinck en dat de genoemde Heer Canerjo heden in functie treedt.

De Gouvernements Secretaris.

W. PRINCE.

Den 3den January 1827.

BEKENDMAKING.

ZYNE Excellentie de Schoutbynacht Gouverneur dezer eilanden, ten behoeve der Heeren Officieren enz. van Zyner Majesteits Zeemagt op deze station, noodig hebbende eene som van ongeveer Een Duizend Een Honderd zes en zestig Guldens en Vyftig Centen, zal hoogdezelve Wissels voor dat bedrag op het Ministerie voor de Marine en Kolonien afgeven aan de genen dewelke verlangen mogen dezelve te verkrygen en daarvoor, by beslotene biljetten op den 8sten dezer, tot des middags te twaalf ure, ter Gouvernements Secretary intelevereu, de meeste premie zullen aanbieden.

De Gouvernements Secretaris.

W. PRINCE.

Den 5den January 1827.

INGEVOLGE autorisatie van Zyne Excellentie den Schoutbynacht P. R. CANTZ'LAAR, Gouverneur van Curaçao en onderhoorige Eilanden, &c. &c. &c. Zal de Boekhouder en 1ste Commis, waarnemende de werkzaamheden van het Ambt van Raad Contrarolleur der Financien wissel brieven verkoopen, ten bedrage van *f* 6000 : 00 min of meer, voor Militaire Tractementen en Soldyen, aan de genen, die de hoogste premie zullen hebben aangeboden; te trekken door Zyne Excellentie den Heer Gouverneur voornoemd op en betaalbaar by het Ministerie voor de Marine en Kolonien in s'Gravenhage, op twee maanden navigt.

De inlevering der billetten van inschryving zal van heden af tot uiterlyk op aanstaanden Dingsdag den 9den dezer vóór twaalf uren kunnen geschieden.

De Boekhouder en 1ste Commis voormeld,

J. PH. BOSCH.

WAARSCHOUWING.

DE Raad Fiscaal geinformeert geworden zyn de dat sommige personen zich niet ontzien hebben bereids op den eersten dag dat het nieuw Nederlandsch Muntstelsel alhier in werking gebragt is, op de 25 en 50 cts. stukken in ontvang of verwisseling winst te nemen, en hierdoor derzelver wettige cours te veranderen, strydig tegen alle wetten en bepalingen, op het muntwezen geemaneert, *waarschouwt* elk en een ieder voor zulke handelingen, die allezins strafbaar zyn, en door de Raad Fiscaal als s'Konings Officier strengelyk zullen worden geobserveilleert en tegens de contraventeurs geprocedeert als Regtens.

Dat het alzoo niemand vry zal staan, om de ingevoerde Nederlandsche Munt anders in handel, koop vertier of wisseling optenemen, te debiteeren of uittegeven dan na de by koninklyk besluit bepaalde cours, namelyk van de gekapte Spaansche daalder voor 10 stuivers, de 50, 25, 10 en 5 cts. stukken, volgens de daarop geslagene en gestempelde waarde, en de centen, halve centen, en Curaçaosche stuiver zoo en gelyk deswegens bepaald is: waarna zich een ieder zal hebben te reguleeren.

De Raad Fiscaal,

RAMMELMAN ELSEVIER.

Fiscalaat, den 2den January 1827.

WAARSCHOUWING.

DE Raad Fiscaal kennis ontvangen hebbende dat zoo wel aan de Overzyde der Haven als in de Willemstad in circulatie gebragt zyn *kopere centen* en *halve centen* verzilvert en uitgegeven als zilver stukken, welke schandelyke handelwyze, allezins valt in de termen van falsiteit en bedriegelyke munten, hetwelk strengelyk behoort te worden tegengegaan en gestraft. *Requireert* by deze elke en een ieder ten dienste der Justitie, om niet alleen hem Raad Fiscaal behulpzaam te zyn in het opsporen der daders, maar ook speciaal om op de eerste suspicie van valsche munt, de geene welke dezelve in betaling geven aantehouden en ter Fiscalaat aantegeven: ten einde tegen zulke schandelyke misdryven de Justitie kan werkzaam zyn.

En dient tot informatie van onkundige lieden dat op de kopere cents en halve cents stukken de Letter *W.* aldus gesteld is W: onder de kroon, en op de zilvere stukken in gekrulde Letter *W*, voorts nog een gekartelde rand om de beide zyden behalve het getal van de centen, 25, 5. &c. terwyl op de kopere 1 C. en ½ C. staat; voorts dat het koper geld by het gevoel van meer omtrek is dan het zilver.

De Raad Fiskaal,

RAMMELMAN ELSEVIER.

Fiscalaat, den 3den January 1827.

Fiscaal's Kantoor, den 5den January 1827.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gekwalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Brooden, voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden van 12 oncen voor 15 Centen; dienende de Fransche Brooden een once minder wegen.

Op pœne als by publicatie dd. 16den Maart 1824 gestatueerd is.

Per order van den Raad Fiscaal,

WM. HK. GORSIRA, Tweede Klerk.

Den 5den January 1827.

NAAR HAMBURG,

Zal met den 1sten der aanstaande maand February vertrekken het snel zeilende Brik Schip

ALEXANDER,

Kapitein J. N. MARTENS.

Voor Vracht en Passagie, vervooge men zich ten Kantore van

C. A. ZEPPENFELDT.

January 5, 1827.

FOR SANTO DOMINGO.

THE BRIG

SARAH,

Capt. — REVEN.

Will sail in the course of next Week. For Freight or Passage, apply to

J. DE SOLA & SON.

January 5 1827.

FOR ST. THOMAS AND ST CROIX,

The strong built fast sailing

KETCH

LOUISA MARGARITHA.

Will sail about the 11th inst. For Freight or Passage, please apply to the Subscriber on board or at his House in Pietermaay No. 14.

JOSEPH MULLER.

Den 5den January 1827.

BEKENDMAKING.

DE Luitenant Kolonel Kommandant der Genie alhier, zal aan den minst inschryvende verleenen de leverantie van

TWEE YZEREN GELD KISTEN, ieder voorzien van drie Sloten.

De billetten van inschryving moeten uiterlyk Dingsdag den 9den January 1827 des voormiddags vóór twaalf ure aan het Bureau der Genie bezorgd worden.

De Luitenant Kolonel Kommandant voornoemd,

J. C. NINABER.

Den 5den January 1827.

TE HUUR.

EEN Buitenplaats, gelegen op Pietermaay, Wyk 4, No. 256, te voren bewoond geweest door den Weled. Gestrengen Heer Mr. W. W. Duyckinck, met deszelfs buiten gebouwen, waaronder eene fraaye Volière, en met een wel onderhouden Hofje. Te bevragen ter Weeskamer, of by Mr. D. SERRURIER, aan de Overzyde.

Lyst der sedert den 29sten December 1826 tot den 5den January 1827 aangebragte en onafgehaalde brieven.

M Jensen	F Xavier Solorzano
J A Echinegosia	M R Kim
B Fournier	C N C Jutting
M J Costien	H Rae
Louis M de Oyerzabel y Minondo	H Price
A M G Tesselaar	J T Golding
R L Maduro	A Price & Lescore
R M Christian	Joseph Brandow
B Marten	Lorenzo Riza
Madame Chadeffaud	Juan Jun
M M Derios	Guillermo Altino
Susane Royer	Isidro Soto
M Roso	J A Goyersio
B Diedenhoofd	L S Henriquez
M M van Strech	S Margarita
Dorothea Kwyn	Fry Lefy
M Loere	Dousby Marta
Jose Joaquin de Alto Laguerra	M Jesuron Pinto
Pedro Seberbey	C Fes
D G Casseres	J Desola & Son
J Eesy	Jose Guillamil
S de Ugarte	Anna M Levy
J F de Altuna	J W G Jutting
Ths. Jutting & Abm. Devaer	Matias Levy
James Buchanan	O M Dacosta
Francina Jansen	Rabiff
	J P Brandao Jr.
	A Demeza
	David Perdo

Curaçao den 5den January 1827.

A. HELLMUND,

Belast met de Post directie.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard seder tonze laatste

INGEKLAARD—JANUARY.

3. brik Veloce, Caperro, Genua
golet Ann, Watson, Puerto Cabello
bark Stokvisch, Tempeloni, Porto Rico
5 golet Josefina, Boodewyn, Coro
— Josephina, Marten, St. Thomas

UITGEKLAARD—JANUARY

4. brik Mariana, Davis,
golet Ann, Watson,
— Cathalina, Lazaro,
— Twee Vrienden, Wever,

EVANGELISCHE KERK.

Zondag den 7den January ten 9 ure.

Predikdienst door Ds. J. Muller, J. A. z.

Met de schoener Ann, welke op den 3den dezer van Puerto Cabello alhier is aangekomen, vernemen wÿ de aankomst aldaar van den President Bevrÿder. Er zÿn vele en verschillende berigten in omloop ten opzigte den staat der zaken in Venezuela, maar wÿ onthouden ons dezelven aan onze lezers medetedeelen in verwachting, dat wÿ spoedig met de aankomst van vaartuigen in bezit van zoodanige berigten zullen gesteld worden, waarop men zou kunnen staat maken.

OFFICIELE KOMMUNIKATIE.

Republiek van Colombia.

José Antonio Paez, Civiel en Militaire Opperhoofd van den Staat van Venezuela, &c. &c.

Hoofd kwartier te Valencia, den 16den December 1826.

Aan den Intendent van den Staat.

Het is met innig genoegen dat ik U hierbÿ toezend de proclamatie, welke op gisteren in mÿn hoofd kwartier is afgekondigd geworden ter mededeeling aan het volk de aangename tÿding der aankomst te Bogota, van Zÿne Excellentie den President Bevrÿder, van waar hÿ op den 25sten laatstleden zÿnen optogt naar Venezuela zou aanvangen, om hetzelve de eensgezindheid met al de waarborgen van deszelfs toekomstig geluk te schenken. Ik verzoek U om deze proclamatie te doen afkondigen in al de plaatsen van uw gebied en dezelve toetezenden aan de politieke opperhoofden der onderscheidene kantons, voor hetzelfde oogmerk.

Ofschoon ik ten volle verzekerd ben dat de Bevrÿder jegens Venezuela stiptelÿk zal vervullen zÿne onbegrensde beloften, ter welker vervulling hÿ mÿ als een speciaal borgtogt aangesteld heeft, heb ik echter twee kommissarissen afgevaardigd om Zÿne Excellentie te gemoet te gaan ten einde hem een naauwkeurig verslag te geven van den staat der zaken in dit gewest en inzonderheid van stuk tot stuk te bepalen de punten, welke beslist moeten worden, en in diervoege den weg te banen tot eene goede verstandhouding in eene zaak van zoo groot gewigt. Ik zal zelf vooruit gaan tot aan de grenzen; en wanneer Zÿne Excellentie het gebied van den staat betreedt zal het op gronden van eene overeenkomst zÿn, welke ons geluk zal verzekeren en alle vrees zal verbannen ten opzigte der veiligheid van elk individu. Gÿ kunt verzekerd zyn dat ik aan het volk verkleefd ben, dat ik getrouwelÿk mÿne herhaalde beloften aan hun zal vervullen en dat ik hen niet zal verlaten voor en aleer zÿ zich in hunne regten op de grondbeginzelen van een volk vertegenwoordigend bondgenootschappelÿk gouvernement, hetwelk zÿ afgekondigd hebben, zullen gevestigd hebben. Dit deel ik U tot uw narigt mede, voor zoo verre zulks U aangaat.

God behoede U,

JOSE A. PAEZ.

Voorbeelden van Turksche onderdrukking.— Een ryende Griek moet afstygen, wanneer hem een Turk ontmoet. Twee Turken kwamen eenen Griekschen boer op die wyze tegen, wanneer de een hem gelast te blyven zitten, de ander, om af te stygen. De arme man aan deze tegenstrydige bevelen niet kunnende gehoorzamen, wordt door beiden op staanden voet, uit louter moedwil, doodgeschoten.

Een zeer verdienstelyk Grieksch jongeling, om zyne braafheid algemeen geacht, voor zynen ouden vader deszelfs vermogend handelhuis bestuurende, valt by het Turksche graauw in verdenking van een ongeluk te hebben veroorzaakt, waaraan hy geheel onschuldig was, en werd met zynen gryzen vader, zonder barmhartigheid of verder onderzoek, opgehangen.

Een eerwaardig Geestelyke (het huwelyk staat, naar de instellingen der Grieksche kerk, aan de Geestelyken vry) leefde met zyne twee dochters zeer zedige en ingetogene meisjes, in den eersten bloei der jeugd, en de beroemdste schoonheden van het oord. Hy zelf had haar met verstandige zorgvuldigheid opgevoed en beminde haar teederlyk. In den laten avond, het huisgezin in stilte byeen zynde, wordt er aan de deur geklopt. Twee Turken gewapend volgens gewoonte, treden binnen en dwingen den grysaard om het licht te houden, terwyl het grievendste, wat hem kon overkomen, in zyne tegenwoordigheid voorviel.

Het is hierby eene kleinigheid, wanneer een opium dronken Aga Griekinnen, uit een dorp of van het land, laat voor zich brengen, en, in spyt van hare vermoeyenis, door zweepslagen tot dansen dwingt.

Een Griek, die zich onderstaat eenen Turk aan te klagen, heeft niet alleen geene hoop, dat hem zal worden regt gedaan, maar stelt ook bovendien nog zich zelf aan bestraffing bloot.

De Grieksche steden blyven verwoest liggen en de kerken storten in. Om de laatsten te herbouwen of tot derzelver onderhoud te herstellen, worden verlofbrieven, te kostbaar voor de gemeenten, vereischt, en zelfs het witmaken met kalk, van binnen, tot bevordering van zindelykheid, moet, als eene ongeoorloofde pracht, worden nagelaten, omdat het de drukkendste knevelary, die nu en dan toch ook buitendien niet te ontwyken is, ten gevolge zoude hebben.

Thans dienen slechts doorgaans kleine en morsige verrekken den Griek tot de waarneming van zynen Godsdienst, waar de Muselman heerscht!

De zaak der Grieken is die van het geheele menschdom; hen te redden van zulk een on menschelyk juk was vooral de zaak der Christelyke Monarchen, de zaak van het H. Verbond, zal het dezen verhevenen, goddelyken naam weerdig zyn. Eén magtwoord der vorsten, en de Grieken zegevieren!

Heilige Vader in Rome! Uwe heilige voorzaten van den apostolischen stoel, op welken gy met gelyke heiligheid en met (omtrent) even zoo veel gezag nederzit, wisten in hunnen tyd het Christelyke Europa dapper te dwingen tot golle bydragen ter beoorloging van den Anti Christ, de Turken, dat is (zekerlyk eene kleine woordverandering), om aan hunne versteerings en bouw lust te voldoen. Doch jaren lang staat nu reeds de Sint Pieters Kerk: kunt gy niet verder uwe gehoorzame vorsten zoonen tot den edelen kamp tegen den ouden erfvyand van het christendom oproepen,—dwingen? Uwe vrienden, de Jesuiten, beginnen zich weder te roeren,—zouden dezen niet tegen de Muzelmannen te dryven zyn? Tegen de Protestanten toch zyn lang reeds hunne wapenen stomp!—Niet waar, H. V. zoude niet Klaas Frans—(Karel heeft geenen tyd; hy moet naar de mis)—? Wel, tik ze eens met de Apostolische bonnet!

Voor de Curaçaosche Courant.

WELKOMSTGROET,

Aan den President Bevryder, Simon Bolivar, by deszelfs teragkomst in Venezuela.

Zyt welkom brave held, Gy hebt uw taak volbragt,
De zon der vryheid ryst met een vernieuwde kracht;
Zyt welkom in dit land, thans klinken alle snaren,
By uw terugkomst, na een afzyn van drie jaren,
Het volkryk Peru door uw dappren arm bevrydt,
Zal nooit vergeten dat gy haar Verlosser zyt;
Want zonder uwe hulp was wis dien staat bezweken;
Uw onvermoeide vlyt in driemaal vyftig weken,
Schynt ongelooflyk die uw onuitputbre zucht
Naar 't duurzaam heil des volks niet kent als hy geracht;
Beroemde man! Gy komt te regte tyd van buiten,
Om 't zaad van oproer in Colombia te stuiten;
Dit heilloos onkruid zoo verderflyk voor een land,
Zy uitgeworteld door uw wysheid en verstand.
De woelzieke sterling den vryen grond ontweken,
Van 't fier gewapend volk zoekt zich door list te wreken,
Tracht ons door loos bedrog en door ligtzinnigheid,
Te brengen onder 't juk daar ge ons van hebt bevrydt,
Hoe zou dit boos geslacht dan in ons onheil groeyen,
Daar 't met een nydig oog Colombia ziet bloeijen,
En zich verblyden in ons ongeluk en leed,
Zoo 't ons lafhartig tot haar oogmerk vond gereed.
Beroemde Bolivar! dit zult gy nooit gedogen,
Dit zou gansch strydig zyn met uw lofwaardig pogen,
Zoo lang ge in heldenmoed voor onze vryheid waakt,
Het volk gewapend blyft, en 't nutloos twisten staakt,
Het regt verdedigd en den tuimelgeest doet bannen,
Zal deze staat bestaan ten spyt van volkstirannen,
Dit volk is overtuigd dat gy niets anders leert,
Dan dat regtvaardigheid op 't wereldrond regeert;
En daar ge uw leven stelt voor vryheid regt en wetten,
Zal men uw deugd, uw roem op 't heerlykst uittrompetten.
De Spanjaards zyn door U verslagen en verjaagd.
Schoon 't land nog blyken van hun' woede en wreedheid draagt,
Van 't zuiden tot het noord, van 't oosten tot het westen,
Is 't volk door U bevrydt van die ontaarde pesten,
Dies roept men: "Bolivar dien menschen vriend dien held,
"Heeft waar hy was of kwam de vryheid weer hersteld,
"Het twistvuur uitgedoofd, de vyanden verdreven,
"Hy zal onsterfelyk in onze harten leven."

COLOMBIANUS

*** *OVERLEDEN*—Op den avond van laatstleden Dingsdag, de Weledele Heer J F. G. Ziegler, een oud en geacht inwoner van dit eiland. Zyne overblyfzels werden op den volgenden namiddag met Masonieke eerbewyzen ter aarde besteld.

By the schooner Ann, which came in on the 3d inst. from Puerto Cabello, we learn the arrival of the President Liberator at that place. There are various reports in circulation as regards the state of affairs in Venezuela, but we abstain from communicating the same to our readers, in expectation of a fresh arrival which may put us in possession of such intelligence as may be relied upon.

OFFICIAL COMMUNICATION.

Republic of Colombia.

José Antonio Paez, Civil and Military Chief of the State of Venezuela, &c. &c.

Head quarters Valencia, 16th December 1826.

To the Intendant of the State.

It is with heart felt satisfaction that I hand to you herewith, the proclamation issued yesterday in my head quarters, which imparted to the people the happy intelligence of the arrival of His Excellency the President Liberator at Bogota, whence he would commence his march on the 25th ult. towards Venezuela, to present her with union and with all the guarantees of her future felicity. I request you will please to cause said proclamation to be published throughout the limits of your jurisdiction—and transmit the same to the political chiefs of the several cantons for the same purpose. Altho' I am fully confident that the Liberator shall punctually fulfill towards Venezuela, his unlimited promises for the performance whereof he himself has appointed me as a special guarantee, I dispatch two commissioners to meet His Excellency, in order to give him an exact account of the state of affairs in these quarters, and withal ascertain minutely the questions to be decided upon, and thus pave the way to a mutual understanding on a matter of so delicate a nature—I myself shall advance to the frontiers, and when His Excellency treads on the territory of this state, it shall be on the basis of an agreement, which will secure our happiness and banish all fears as regards the safety of all and every individual. You may be fully assured that I am devoted to the people—that I shall faithfully comply with my repeated promises to them—I shall not forsake them until they establish their rights on the principles of the popular representative federal government, which they have proclaimed. This I communicate for your intelligence and guidance, as far as you are therein concerned.

God preserve you,

JOSE A. PAEZ.

BOLIVAR.

Such as in the dismal darkness of a gloomy night and at the very border of the dreadful abyss which incensed Neptune presents to the mortals who presumptuously brave his powerful element—the flattering appearance of emerging Phœbus and the sight of approaching land, give new hopes to those who an hour before considered themselves at the brink of an unavoidable destruction. Thus when the diversity of opinions in Colombia rendered even the presumption towards a happy concentration illusory—when Cumana beheld the swords of the fratricides stained with blood—when the opposition of Puerto Cabello made us apprehend a similar catastrophe. The star of reconciliation—the symbol of union—the Pacificator of South America—shews himself to dissipate our fears—to restore the work of his sacrifices and to re establish in his native soil tranquility and happiness to all—while the mere echo of his name imparts uncommon joy to the illustrious city which gave him birth.

Bolivar has entered the capital of the Republic on the 17th ult. whence he marched on the 25th animated by the ardent desire to make us happy. His Excellency General Paez by a letter to Mrs. Maria Antonia Bolivar, dated the 15th inst. at half past three o'clock in the morning, announces the arrival at Valencia of Brigadier General Diego Ibarra, the bearer of the above gratifying intelligence—and exaggerating the merit of this happy event and the extent of his hope on the occasion—he bids us banish all fears and pledges himself as a guarantee of his promise.

Now then free Caracasians—you may without restraint give vent to the effusion of your heart—and to your gratitude towards the saviour of the country, whom you will behold among us with no other rank or title than that of Constitutional President, uniting to his laurels as Liberator the blessings due to him, who redeem his country in the awful moments when a disparity of opinions in the various departments was the harbinger of a disastrous dissolution.

Caraccanians!—Our Heroe has blotted the Bolivian code out of his memory, as soon as he ascertained that you deem it threatening to your future Liberty. The country of Bolivar shall always be free, this being the sincere wish of his countrymen and that of the President of Colombia.

Caracas, 16th December 1826, 12 o'clock at night.

Some of Bolivar's Countrymen.

FROM 'EL CONSTITUCIONAL.'

Bogota, Nov. 9.

MEXICO.

The following is a copy of the Message from his Excellency the President of the United Mexican States to the Chambers of the General Congress, delivered in the Hall of the Deputies, at the close of the ordinary Session, May 23, 1826:

Fellow Citizens of the Senate, and the Chamber of Representatives,—Devine Providence, in the months which have elapsed of this year, has continued its blessings to the Republic. The great happiness of the year 1825, was in some degree, abated by the mournful consequences of the plague. The most perfect health now generally prevails. The year has, in its progress, satisfied all the hopes of the labourers. Enterprizes, independent of the vicissitudes of the seasons, answer to the calculations of the empire, and encourage confident hopes. In the bosom of domestic peace, the most profound, we enjoy the good which the Supreme Being has sent. I offer him the sincere homage of national gratitude.

In this short period, our foreign relations have not, in any material degree, changed.

The Spanish government, deaf to the counsels of reason, and to those which its own interest would suggest, has not ceased to prove the baseness of its truly obstinate policy. In spite of the situation of the Peninsula, and of the discredit into which the cabinet of Madrid has fallen by its want of good faith, we have seen it prepare expeditions, which have arrived at the Isles of Cuba and Porto Rico, refit their large ships of war, and construct new ones in the Dock-yards of Spain

The recently installed council of state has occupied itself with the affairs of America, and in choosing arbiters to re instate the mother country in her asserted rights They would frighten us by the energy displayed by the government of Ferdinand VII. with respect to the concerns of those States, which were his colonies, though he can scarcely sustain himself on a throne, shaken by continual revolutions. The idea of an accomodation is remote, nor can we hope that Spain will abandon the principles which have hitherto regulated her conduct. The surrender of the important fortress of Callao, and the triumph of the arms of a friendly Republic in the Archipelago of Chiloe, have completed the discomfiture of Spain; but in the agony of loosing her dominion over America, the exhausts resources, which extreme desperation places in her hands. From these circumstances, Mexico has enjoyed little external repose; but she has been sincerely disposed to gain it by means of a reconciliation, honourable to the holy cause which she maintains. The obvious interests of the United Mexican States, induce them to seek to make peace with their enemies, most resolutely bent on prolonging a war, fatal to themselves in all its results. The Republic, always victorious in the struggle against its ancient masters, never brought its character in question, nor would listen to any proposition which did not involve the absolute recognition of its rights. The wisdom and foresight of Congress have closed the door to the suggestions and demands which might be brought forward, founded on a memorable event in our time, for indemnification, tribute, or compensation for the loss of that supremacy which Spain exercised over these nations.

The Chambers have passed a law against the introduction of those subjects in negociation by the Spanish government in the territory of the Republic, and by this interesting measure of policy have contributed to establish our external security. The government, which has never ceased to consider the Republic at war with Spain, has augmented or diminished its preparations for defence in proportion as she has manifested a disposition to aggression and offence. The Executive is confident of having used its powers in proportion to the wants of the state, and when it has called for supplies, has proved to the Congress the propriety of granting them, from the situation of the Republic. The war, carried on with honour, has been maintained up to this time. The government acknowledges, with the most lively pleasure, that the enthusiasm of the nation will always frustrate the projects of its persevering enemies. By war we shall conquer peace Peace with all the world, is the first wish of our hearts.

Although up to the present time, some few difficulties have arisen to retard the very desirable conclusion of the Treaty of Amity, Navigation, and Commerce with Great Britain, yet it is to be hoped that ere long, it will be concluded in a manner at once agreeable and advantageous to the contracting parties, that it will be the means of strengthening that friendly intercourse which already exist, and that the two countries will cultivate a sincere friendship. Whilst good faith and frankness preside at these negociations, it will be easy to aproximate even those interests which appear the most opposed to one another.

Moreover, it is most probable that the efforts which have been made, in the same principles, to put in close union, and to regulate the interests of the North of America, with those of this country, will prove successful. That government, following up its system of neutral commerce on the basis of perfect equality, has in the course of the negociations, resisted the exception which Mexico desires to establish, generally, in those parts of America, which have been dependent on the same mother country, and which, from their identity of principles, of origin, and of necessities, should make common cause for their mutual assistance against their

common enemy. Those States, though American in their opinions and interests, have connexions with Europe which are to be respected to a certain point—connexions which do not exist for the new States, which are under the necessity of assisting one another in every sense. An official document, which has just been made public, has illustrated the policy of the cabinet at Washington towards the great continent of America. The memorable promise of President Monroe, contained in his message of the 21 of December, of 1823, is not sustained by the actual government of the United States of the North, which has publicly declared "that it has contracted no obligation, nor made any promise to the governments of Mexico and of South America—that the United States will not suffer any foreign Power to interfere with the independence of, or to dictate any particular form of government to any of these nations." It is true, that Mr Clay, the Secretary of State and writer of the note, appeals in it to the sympathy of the people of the United States, and to the community of their interests with those of the new Republics; but it is no less true that the promise of this government, to join itself with ours in the contest in which we may engage with any of the powerful auxiliaries of Spain, altogether disappears. The Mexican Republic, in declaring herself independent of every nation, relied on the purity of the principles she invoked—on the inexhaustible resources of her soil—and on the adventurous valour of her sons. She proclaimed maxims of universal justice, and expressed her desire to unite herself to all nations by the ties of a friendship the most intimate, and by the reciprocity of rights and obligations. No flag has been excluded from her ports, and her rich commerce remains constantly open to the speculations of the subjects of all countries. This philantropic conduct has gained the Mexican United States the esteem and the approbation of nations, while, at the same time, the tranquillity of the interior, and the free circulation of riches, have strengthened her elements of defence. The government of the Republic regards it as beyond the circle of probabilities, that any power, except Spain, should undertake to disturb the pacific possession of an existence which valour acquired, and moderation protects. But if, contrary to all expectation, the classic soil of liberty should be profaned, Mexico, by herself alone, will be enough to defend and preserve her rights and dignities.

The emperor Alexander, in the last days of his life, when he was descending to the tomb bowed down by the weight of the dominion of Europe, proclaimed solemnly his principles, his wishes, and his intentions in respect to the American revolution. Mr. Clay announced to the Cabinet of St. Petersburgh the important considerations which rendered it necessary for it to interfere in such a business. The Secretary of the United States insists that the peace of the world will not be irrevocably assured, while the convulsions and the uncertain struggle in America remain. The designs of the Cabinet at Washington will do honour to it always, because they have been worthy of its foresight, of its calculation, and of its philosophy. The foundations of American independence are analysed with singular dexterity, light is diffused over facts, and the final developement, which after such various events, has at length occurred, is foretold. The necessity of conforming to circumstances, and to the irresistible power of a triumphant revolution, is enforced with great boldness. The resources of the new States are shewn, as is the fear, lest the continuation of the war, of a war fatal to Spain itself, may give a pernicious turn to certain interests, to the united forces of twenty millions of men confederated and conquering; nothing is omitted which may conduce to set forth events of which the evidence is so palpable. It must, in justice, be confessed that the emperor of Russia did not turn a deaf ear to an invitation which concerned his generous character as regulator of the destinies of Europe. Count Nesselrode, in a note of the 20th of August of last year, confines himself to declaring, "that the opinions of his majesty do not permit him, in so important a case, to anticipate the determinations of the mother country; and that Russia cannot give a definitive reply to the propositions of the United States, till she shall have received positive intelligence of the further designs of Spain, and of the intentions of the Allies."—The favourite maxims of a cabinet, which marches at the head of the Allied Powers, are not unknown, neither will it be hidden from him who reflects on the phrases of this celebrated document, that they do not announce hostile projects on the part of Russia against the modern Republics

(To be continued.)

REGLEMENT op de invordering der belasting op vaste goederen en eigendommen als mede van hoofdgeld van Slaven, geheven bÿ Publicatie van Gouverneur en Raden van Policie van den 16den November 1826.

Art. 1.

De eerste aangifte van alle vaste of onroerende goederen, en eigendommen, als: huizen, gebouwen, plantagien, tuinen en gronden, als mede van slaven, geschiedt door de respective eigenaars of administrateurs daarvan voor eene Commissie door den Gouverneur daartoe te benoemen.

Art. 2.

Bÿ het doen der voormelde aangifte zullen de koopbrieven der onroerende goederen en naamlÿsten der slaven door de respective eigenaars of administrateurs aan de Commissie worden overgelegd.

Art. 3.

De eigenaars of administrateurs van onroerende goederen en slaven dewelke in gebreken blÿven de voorzeide aangifte met overlegging der koopbrieven dier goederen en naamlÿsten der slaven, binnen den daartoe bepaalden tÿd, aan de Commissie te doen, zullen ten behoeve van de koloniale kas verbeuren het bedrag der belasting over den termÿn of de termÿnen waarin het verzuim van aangifte heeft plaats gehad, boven en behalve de gewone belasting dewelke buiten die aangifte ingevolge andere documenten of vroegere opgaven of wel op zoodanige andere wÿze als zulks best geschieden kan, zal worden bepaald en waaraan de belastingschuldigen zich, zonder regt van tegenspraak, zullen moeten onderwerpen zoo lang zy in het doen dier aangifte nalatig blÿven; onverminderd zoodanige andere maatregels als welke naargaans mogten worden noodig geoordeeld.

Art. 4.

De belasting op onroerende goederen, als: huizen, gebouwen, plantagien, tuinen en gronden zal geheven worden van de waarde daarvan, welke onveranderlÿk daarvoor zal gehouden worden te zÿn een derde van de drie laatste koopschatten bÿ elkander genomen zonder eenig aftrek van de bedragen der inventarissen van de plantagien of tuinen.

Art. 5.

Van de alzoo ingevolge het laatst voorgaande artikel bepaalde waarde der plantagien en tuinen, zal er een derde worden afgetrokken als een equivalent van het bedrag des inventaris en van de andere twee derden zal de belasting betaald worden.

Art. 6.

De belastingen op vaste goederen en slaven zullen in drie maandelÿksche termÿnen, telkens een vierde gedeelte van het verschuldigde over een geheel Jaar binnen acht dagen na het verloopen kwartaal, moeten worden betaald.

Art. 7.

De aanslag geschiedt Jaarlÿks uit en ingevolge het register of de registers betwelk of dewelke van de onroerende goederen en slaven ten kantore van den Raad Contrarolleur der Financien zal of zullen worden aangelegd en gehouden.

Art. 8.

Jaarlÿks voor het einde der maand Januarÿ zal er aan ieder belastingschuldigen, eenen ten RaadContrarolleurs kantore geregistreerde rekening van den aanslag over het gebeele Jaar worden bezorgd, waarop de betaling op en binnen den by het 6de artikel bepaalden tÿd, zonder verdere aanmaning daartoe, zal moeten geschieden, tegen kwitantie daarvoor op de voormelde rekening, dewelke telkens moet worden overgelegd.

Art. 9.

De eigenaren of administrateurs van slaven zullen gehouden zÿn Jaarlÿks tusschen den 2den en 8sten Januarÿ aan het Raad Contrarolleurs kantoor schriftelyke opgaven bÿ namen te doen van de kinderen door hunne slavinnen verwekt; zoo wel als van de slaven die door hen in het afgeloopen jaar gekocht, verkocht of veraliëneerd zÿn, met vermelding der namen van de genen die bezitters van de veraliëneerde slaven geworden zÿn, ten einde daarvoor belast of ontlast te worden, op verbeurte, in het eerste geval, van het bedrag der belasting over een geheel jaar, buiten en behalve de gewone belasting, en in het andere geval, van alle regt van afschrÿving of vermindering der belasting over het loopende jaar wegens overlyden of aliënatie van eenig slaaf.

Art. 10.

Alle aangiften van slaven zullen met ede moeten bekrachtigd worden, wanneer de Gouverneur mogt noodig oordeelen zulks van de aangevers te doen vorderen.

Art. 11.

De belasting op veraliëneerd wordende onroerende goederen neemt aanvang ten laste van den nieuwen eigenaar met het kwartaal volgende op dat, waarin het transport daarvan zal zyn gedaan, daarom zal de veraliëneerder aansprakelÿk zÿn en betalen moeten de belasting tot en met het einde van het kwartaal in welk het transport geschiedt.

Art. 12.

Niet alleen onroerende goederen en slaven, maar ook alle roerende goederen van den eigenaar der onroerende goederen en slaven zÿn ten allen tÿde aansprakelÿk voor de op de onroerende goederen en slaven verschuldigde belasting, niettegenstaande eenige ten aanzien derzelve aan te gaan accoorden, contracten of te verleenen transporten of hÿpotheken.

Art. 13.

Geene onroerende goederen zullen mogen worden getransporteerd of verhÿpotheekeerd, alvorens dat de eigenaar of administrateur daarvan de door hem verschuldigde belastingen op onroerende goederen en slaven ten volle zal hebben afbetaald, van betwelk aan de Raden en Secretaris voor dewelke het transport of hÿpotheek gepasseerd wordt, bewÿs zal moeten worden gegeven door vertooning van de kwitantie deswege, waarvan op het transport of hÿpotheek melding zal moeten gemaakt worden.

Art. 14.

In geval van splitsing van eenig onroerend goed, het zÿ huis, gebouw of gronden, en wel namelÿk door verkoop of aliënatie van eenig gedeelte van het geheel, zal de koopschat van het verkochte of veraliëneerde gedeelte afgetrokken worden van de, ingevolge het 4de artikel, bepaalde waarde van het geheel, en zal de eigenaar van het alzoo gesplitste onroerend goed ontlast worden voor den koopschat van het daarvan afgescheiden gedeelte, zoo nogtans dat wanneer de koopschat van het afgescheiden gedeelte meer bedraagt dan de helft van de aangeslagene en bepaalde waarde van het gesplitste goed, in dat geval de aangeslagene of bepaalde waarde van het gesplitste goed zelve nimmer voor minder dan de helft zal verminderd worden, het zÿ dat er na die plaats gehad hebbende vermindering tot de helfte toe, al of niet eenige splitsing meer mogt geschieden; zoodanig dat de eigenaar van een gesplitst onroerend goed welks aangeslagen of bepaalde waarde reeds door die splitsing tot de helft toe is verminderd geworden voortdurend van de andere helft de belasting zal blÿven betalen, om het even of het goed daarna wederom al of niet eenige splitsing ondergaat; terwyl de gene die eigenaar van eenig aldus afgescheiden deel geworden is, zal worden aangeslagen voor en belast worden met den koopschat van het in eigendom verkregen gedeelte om daarvan de belasting te betalen van het begin af aan van het kwartaal eerstvolgende op dat in welk de aangifte van de koop en verkoop of aliënatie ter Secretarÿ van den Raad van Policie zal zÿn gedaan; en zullen de belanghebbenden binnen veertien dagen na de voormelde aangifte ter gemelde Secretarÿ, ten kantore van den Raad Contrarolleur der Financien ook aangifte der tusschen hen plaats gehad hebbende transactie moeten doen, op poene dat de veraliëneerder zal gehouden zÿn de belasting van de volle aangeslagene waarde van zÿn onroerend goed te betalen en dat de gene die eigenaar van eenig gedeelte daarvan geworden is, het dubbel der belasting van den koopschat van dat gedeelte zal moeten betalen over de termÿnen gedurende welke bÿ in gebreken mogt zÿn gebleven de aangifte ten opgemelde Raad Contrarolleurs kantoor te doen.

Art. 15.

Bÿ wanbetaling der voormelde belastingen bÿ het einde van elken termÿn binnen den bepaalden tÿd, zal het verschuldigde met een percent 'smaands verhoogd en de belastingschuldige daarvoor belast worden, om na verloop van een Jaar van denzelven geregtelÿk te worden ingevorderd, onverminderd het regt hetwelk aan het Gouvernement wordt voorbehouden om de geregtelÿke invordering vroeger te laten geschieden byaldien de toestand der koloniale kas zulks mogt vereischen.

Gearresteerd bÿ besluit van den Raad van Policie van den 19den December 1826.

De Raad voormeld,

(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van denzelven,

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam, en in de Willemstad op den 22sten daaropvolgende.

(w. g.) W. PRINCE, Sec.